

Ewa Szary

"Teoria prawdopodobieństwa w badaniach rytmu wiersza", Aleksander Prochorow, "Pamiętnik Literacki" R.LXI (1970) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/39, 139

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ PROCHOROW Aleksander: Teoria prawdopodobieństwa w badaniach rytmu wiersza. Tłum. I.Kot. "Pamiętnik Literacki" R. LXI: 1970 z. 3 s. 113-127.

Praca poświęcona zagadnieniom wersologicznym, a szczególnie rytmicznym jakościom jednego schematu metrycznego: klasycznego czterostopowego jambu rosyjskiego. Wychodząc z założenia, że w rytmie utworu wierszowanego występują prawidłowości systematyczne /wiersz klasyczny/ bądź statystyczne/Majakowski/ - autor w ramach tej drugiej możliwości stara się o skatalogowanie dopuszczalnych wariantów danego metru /jambu/ i o rozstrzygnięcie, które z nich są najkorzystniejsze dla schematu metrycznego. To przedsięwzięcie badawcze jest przeprowadzane stopniowo, w oparciu o: 1/ określenie schematu metrycznego wiersza, 2/ sporządzenie statystyki rytmicznych typów słów, 3/ ustalenie współzależności rytmu mowy rosyjskiej i norm metrycznych. Modele jambu mowy rosyjskiej ujawniają podłoże jambu, kształtowane prawa poetyckiego języka rosyjskiego.

BP/39

E.Sz.

/I/ CAMUS Albert: Inteligencja i szafot. Przeł. M.Żurowski. "Przegląd Humanistyczny" R. XIV: 1970 nr 3 s. 103-107.

Założenie, iż "powieść tworzy swój świat z inteligencji, tak jak dramat z działania", stanowi punkt wyjścia autora do rozważań nad specyfiką i artyzmem klasycznej powieści francuskiej. Klasycyzm tej powieści polega, zdaniem autora, nie na apollińskiej doskonałości formy, lecz na dyscyplinie intelektualno-artystycznej, dążeniu do podporządkowania namietności precyzji języka, podlegającego świadomym ograniczeniom jako narzędzie adekwatnego wyrazu dla "intencji" pisarza, ukazaniu obrazu świata ujętego w karby porządku myśli.

BP/39

H.F.